

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้จะกล่าวถึงแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาการปฏิบัติทางการบัญชีเรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงานคือ มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงาน ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 17/2554 เรื่องการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงสำหรับผลประโยชน์ระยะยาวอื่นของพนักงาน พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 118 แนวปฏิบัติทางบัญชีเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงานในประเทศไทยก่อนนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มาปฏิบัติ การจัดทำรายงานทางการเงินของธนาคารพาณิชย์และบริษัทโฮลดิ้งที่เป็นบริษัทแม่ของกลุ่มธุรกิจทางการเงิน และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2553 : ออนไลน์)

สภาวิชาชีพบัญชีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ได้ออกประกาศสภาวิชาชีพบัญชีที่ 52/2553 เรื่องมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงาน และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 127 ตอนพิเศษ 143 ง วันที่ 15 ธันวาคม 2553 มีผลบังคับใช้กับรอบบัญชีในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 โดยกิจการที่ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 อย่างเต็มรูปแบบคือ กิจการที่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดวิธีการบัญชีและการเปิดเผยข้อมูลของผลประโยชน์ของพนักงาน มาตรฐานกำหนดให้กิจการต้องรับรู้

1. หนี้สิน เมื่อพนักงานได้ให้บริการเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับผลประโยชน์ของพนักงานที่บริษัทจะจ่ายในอนาคต และ

2. ค่าใช้จ่าย เมื่อกิจการได้รับผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่เกิดจากการให้บริการของพนักงานเป็นการแลกเปลี่ยนกับผลประโยชน์ของพนักงาน

ยกเว้นรายการผลประโยชน์พนักงานในรูปตราสารทุนของกิจการ ที่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 2 เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ กรณีการจัดทำบัญชีและการรายงาน โครงการผลประโยชน์เมื่อออกจากงานของพนักงาน ให้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 26 เรื่องการบัญชีและการรายงาน โครงการผลประโยชน์เมื่อออกจากงานแทน

ผลประโยชน์ของพนักงาน แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ผลประโยชน์ระยะสั้นของพนักงาน เช่น ค่าจ้าง เงินเดือน เงินสมทบกองทุน ประกันสังคม เงินที่จ่ายสำหรับการลาหยุดพักผ่อนประจำปีและการลาป่วย ส่วนแบ่งกำไรและโบนัส (หากจ่ายภายใน 12 เดือนนับจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน) และผลประโยชน์ที่ไม่เป็นตัวเงินที่จ่ายให้แก่พนักงานปัจจุบัน เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าที่พักอาศัย ค่ายานพาหนะ และสินค้าหรือบริการที่ให้เปล่าหรือในลักษณะอุดหนุน
2. ผลประโยชน์หลังออกจากงาน เช่น บำนาญ ผลประโยชน์อื่นเมื่อออกจากงาน ประกันชีวิต หลังออกจากงานและค่ารักษาพยาบาลหลังออกจากงาน
3. ผลประโยชน์ระยะยาวอื่นของพนักงาน ประกอบด้วย ผลประโยชน์ที่จ่ายจากการทำงานเป็นระยะเวลานาน ผลประโยชน์ที่จ่ายสำหรับการหยุดทำงาน ผลประโยชน์จากการทำงานครบ 50 ปี หรือผลประโยชน์อื่นที่จ่ายจากการทำงานเป็นระยะเวลานาน ผลประโยชน์ที่จ่ายจากการทุพพลภาพเป็นระยะเวลานาน รวมถึงส่วนแบ่งกำไร โบนัสและค่าตอบแทนที่จะจ่ายในภายหน้า หากมีการจ่ายภายหลัง 12 เดือน หรือมากกว่านับจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
4. ผลประโยชน์เมื่อเลิกจ้าง การที่กิจการ ได้มีการรับพนักงานหรือลูกจ้างเข้าทำงานเมื่อถึงกำหนดระยะเวลาหนึ่งกิจการอาจจะมีการเลิกจ้างพนักงาน หรือเมื่อถึงเวลาหนึ่งพนักงานอาจลาออกจากกิจการ หรืออาจจะมีข้อตกลงการจ้างที่กำหนดระยะเวลาการจ้างไว้ เช่น 1 ปี 5 ปี เมื่อครบกำหนดจะเลิกจ้างพนักงาน

การรับรู้รายการและการวัดมูลค่า

1. ให้รับรู้ผลประโยชน์ระยะสั้นของพนักงานเมื่อพนักงานได้ให้บริการแลกเปลี่ยนกับผลประโยชน์นั้น โดยรับรู้จำนวนเงินที่ไม่คิดลด
2. การรายงานที่ได้รับค่าตอบแทนชนิดสะสมได้ ให้รับรู้ต้นทุนการให้บริการเมื่อพนักงานให้บริการที่ก่อให้เกิดการเพิ่มขึ้นของสิทธิในการรายงานตามจำนวนเงินที่คาดว่าจะต้องจ่ายเพิ่มขึ้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
3. การรายงานที่ได้รับค่าตอบแทนชนิดสะสมไม่ได้ ให้รับรู้ต้นทุนการให้บริการเมื่อมีการรายงานเกิดขึ้น
4. ส่วนแบ่งกำไรและโบนัสให้รับรู้ต้นทุนผลประโยชน์ของพนักงานเป็นค่าใช้จ่าย หากเข้าเงื่อนไขเนื่องจากภาระผูกพันที่ต้องจ่ายจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต และสามารถประมาณการภาระผูกพันได้อย่างน่าเชื่อถือ
5. สำหรับโครงการสมทบเงิน (Defined Contribution Plan) ให้รับรู้การจ่ายเงินสมทบเมื่อพนักงานได้ให้บริการเพื่อแลกเปลี่ยนกับเงินสมทบนั้น ไม่ต้องใช้ข้อสมมติในการประมาณการตาม

หลักคณิตศาสตร์ประกันภัยเพื่อวัดมูลค่าของภาระผูกพันหรือค่าใช้จ่าย และใช้หลักเกณฑ์โดยไม่
ต้องคิดลด เว้นแต่มีกำหนดจ่ายเกินกว่า 12 เดือน นับจากวันสิ้นสุดงวดที่พนักงานให้บริการ

6. สำหรับโครงการผลประโยชน์ (Defined Benefit Plan) (โครงการบำเหน็จบำนาญ หรือ
กิจการมีการกำหนดให้พนักงานออกจากงานเมื่อเกษียณอายุ) ให้

6.1) บันทึกบัญชีทั้งภาระผูกพันทางกฎหมายและภาระผูกพันจากการอนุมานอื่นๆ ที่เกิด
จากการปฏิบัติของกิจการ

6.2) กำหนดมูลค่าปัจจุบันของภาระผูกพันของผลประโยชน์อย่างสม่ำเสมอเพียงพอเพื่อ
มิให้จำนวนที่รับรู้ในงบการเงินแตกต่างอย่างมีสาระสำคัญจากจำนวน ณ วันที่ในงบแสดงฐานะ
การเงิน

6.3) ใช้วิธีคิดลดแต่ละหน่วยที่ประมาณการไว้ (Projected Unit Credit Method) เพื่อวัด
มูลค่าภาระผูกพันและต้นทุน

6.4) จัดสรรผลประโยชน์ให้ปีที่ให้บริการตามสูตรคำนวณผลประโยชน์ของโครงการ
เว้นแต่การให้บริการในปีหลายๆ จะนำไปสู่ผลประโยชน์ที่มากขึ้นกว่าปีก่อนๆ อย่างเป็นสาระสำคัญ

6.5) ใช้ข้อสมมติจากการประมาณตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่เป็นกลางและเป็น
อิสระในการเปรียบเทียบกันได้เกี่ยวกับตัวแปรทางประชากรศาสตร์ (เช่น อัตราการออกจากงาน
และการมรณะ) และตัวแปรทางการเงิน (เช่น เงินเดือนที่เพิ่มขึ้นในอนาคต การเปลี่ยนแปลงต้นทุน
ค่ารักษาพยาบาลและผลประโยชน์บางอย่างของรัฐ)

6.6) กำหนดอัตราคิดลดโดยอ้างอิงกับอัตราผลตอบแทนในตลาดของหุ้นกู้ภาคเอกชนที่
ได้รับการจัดอันดับอยู่ในระดับดี ณ วันที่ในงบแสดงฐานะการเงิน ใช้สกุลเงินและเงื่อนไ้ที่
สอดคล้องกับสกุลเงินและเงื่อนไ้ของภาระผูกพันผลประโยชน์หลังออกจากงาน

7. ผลประโยชน์ระยะยาวอื่นของพนักงาน (Other Long Term Benefits)

จำนวนที่กิจการจะรับรู้เป็นหนี้สินสำหรับผลประโยชน์ระยะยาวอื่นของพนักงานต้อง
เป็นยอดรวมสุทธิของจำนวนต่อไปนี้

- (1) มูลค่าปัจจุบันของภาระผูกพันผลประโยชน์ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
- (2) หักด้วยมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์โครงการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน (ถ้า
มี) ซึ่งจะใช้ในการชำระภาระผูกพันโดยตรง

กิจการจะรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายหรือรายได้จากยอดรวมสุทธิดังต่อไปนี้

- (1) ต้นทุนบริการปัจจุบัน
- (2) ต้นทุนดอกเบี้ย

- (3) ผลตอบแทนที่คาดไว้จากสินทรัพย์โครงการและจากสิทธิที่จะรับชดเชยที่รับรู้เป็นสินทรัพย์
- (4) ผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย (ซึ่งต้องรับรู้ทันที)
- (5) ต้นทุนบริการในอดีต (ซึ่งต้องรับรู้ทันที)
- (6) ผลกระทบจากการลดขนาดโครงการลงหรือชำระผลประโยชน์

8. ผลประโยชน์เมื่อเลิกจ้าง (Termination Benefits)

กิจการจะรับรู้ผลประโยชน์เมื่อเลิกจ้างเป็นหนี้สินและค่าใช้จ่ายเมื่อกิจการได้มีภาระผูกพันข้อใดข้อหนึ่งดังนี้

- (1) ยกเลิกการจ้างพนักงานหรือกลุ่มของพนักงานก่อนวันเกษียณตามปกติ
- (2) ให้ผลประโยชน์เมื่อเลิกจ้างซึ่งเป็นผลมาจากการให้ข้อเสนอเพื่อสนับสนุนให้มี

การออกจากงานโดยสมัครใจ

การวัดมูลค่าผลประโยชน์เมื่อเลิกจ้าง หากระยะเวลาครบกำหนดการจ่ายมากกว่า 12 เดือน หลังจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ให้กิจการคิดลดผลประโยชน์ดังกล่าวด้วย

การเปิดเผยข้อมูล

1. ผลประโยชน์ระยะสั้นของพนักงาน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับพนักงาน โดยเฉพาะ แต่มาตรฐานการบัญชีฉบับอื่น ๆ อาจกำหนดให้เปิดเผย
2. ผลประโยชน์หลังออกจากงาน โครงการสมทบเงิน กิจการต้องเปิดเผยจำนวนเงินที่รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับโครงการสมทบเงิน
3. ผลประโยชน์หลังออกจากงาน โครงการผลประโยชน์ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับโครงการผลประโยชน์ ดังต่อไปนี้

3.1) นโยบายการบัญชีของกิจการสำหรับรับรู้ผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย

3.2) คำอธิบายโดยทั่วไปเกี่ยวกับประเภทของโครงการ

3.3) การกระทบยอดต้นงวดและปลายงวดของมูลค่าปัจจุบันของภาระผูกพันตามโครงการผลประโยชน์โดยแสดงแยกตามผลกระทบในระหว่างงวดที่เกิดรายการต่าง ๆ

3.4) การกระทบยอดคงเหลือต้นงวดและปลายงวดของมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์โครงการและของสิทธิที่ได้รับชดเชยที่รับรู้เป็นสินทรัพย์ โดยแยกตามผลกระทบในระหว่างงวดที่เกิดรายการ

3.5) การกระทบยอดมูลค่าปัจจุบันของภาระผูกพันตามโครงการผลประโยชน์และมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์โครงการ ไปยังสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้ในงบแสดงฐานะการเงิน

3.6) ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนสำหรับรายการแต่ละรายการและบรรทัดที่รายการค่าใช้จ่ายเหล่านั้นรวมอยู่

3.7) ผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยสะสมที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

3.8) ร้อยละหรือจำนวนเงินของประเภทสินทรัพย์ที่สำคัญที่เป็นส่วนประกอบของมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์โครงการทั้งหมด

3.9) คำอธิบายเกณฑ์ที่ใช้กำหนดอัตราผลตอบแทนที่คาดไว้โดยรวมทั้งหมดจากสินทรัพย์ซึ่งรวมถึงผลกระทบของสินทรัพย์โครงการแต่ละประเภทที่สำคัญ

3.10) ผลตอบแทนจริงจากสินทรัพย์โครงการ และผลตอบแทนจริงของสิทธิที่จะได้รับชดเชยที่รับรู้เป็นสินทรัพย์

3.11) ข้อสมมติหลักในการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ใช้ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

4. ผลประโยชน์ระยะยาวอื่นของพนักงาน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับพนักงานโดยเฉพาะ แต่มาตรฐานการบัญชีฉบับอื่น ๆ อาจกำหนดให้เปิดเผย

5. ผลประโยชน์เมื่อเลิกจ้าง การเปิดเผยข้อมูลเมื่อมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนพนักงานที่จะรับข้อเสนอผลประโยชน์เมื่อเลิกจ้างจะทำให้เกิดหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น ให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น ยกเว้นว่าระดับความเป็นไปได้ที่จะต้องจ่ายเงินออกไปเพื่อชำระผลประโยชน์เป็นไปได้ยาก

2.2 ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 17/2554 เรื่องการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงสำหรับผลประโยชน์ระยะยาวอื่นของพนักงาน (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2554 : ออนไลน์)

เพื่อบรรเทาผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับงบการเงินอย่างมีสาระสำคัญในปีที่มีการเริ่มใช้มาตรฐานฉบับที่ 19 เป็นครั้งแรก สภาวิชาชีพบัญชีเห็นชอบให้กิจการกำหนดมูลค่าหนี้ในช่วงการเปลี่ยนแปลงสำหรับผลประโยชน์ระยะยาวอื่นของพนักงาน โดยกิจการสามารถเลือกรับรู้มูลค่าหนี้สินได้ 4 แนวทางคือ

1. รับรู้โดยใช้วิธีปรับย้อนหลังตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่องนโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด หรือ
2. รับรู้โดยใช้วิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) หรือ
3. รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายตามวิธีเส้นตรงภายในระยะเวลา 5 ปี โดยบันทึกไว้ในส่วนบน(กำไรหรือขาดทุน) ของงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
4. รับรู้ส่วนเพิ่มโดยปรับกับกำไรสะสม ณ วันต้นงวด

หากหนี้สินในช่วงการเปลี่ยนแปลงน้อยกว่าหนี้สินที่ควรรับรู้ ณ วันเดียวกันตามนโยบายการบัญชีเดิมของกิจการ กิจการต้องรับรู้การลดลงนั้นทันที

2.3 กฎหมายแรงงานกับค่าชดเชยเมื่อเลิกจ้างลูกจ้าง

กระทรวงแรงงานเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ควบคุมและจัดการให้นายจ้างและลูกจ้างปฏิบัติตามกฎระเบียบ กฎหมายแรงงานที่มีผลกระทบต่อการทำงานและสวัสดิการของพนักงาน คือพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 และพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 (สมเดช โรจน์คุรีเสถียรและคณะ, 2554 : 18) เมื่อนายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างรวมทั้งการเกษียณอายุของลูกจ้าง ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวด 11 ค่าชดเชย มาตรา 118 กำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างซึ่งเลิกจ้าง ดังต่อไปนี้

1. ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบ 120 วัน แต่ไม่ครบ 1 ปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย 30 วัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงาน 30 วันสุดท้าย สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย
2. ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบ 1 ปี แต่ไม่ครบ 3 ปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย 90 วัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงาน 90 วันสุดท้าย สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

3. ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบ 3 ปี แต่ไม่ครบ 6 ปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย 180 วัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงาน 180 วันสุดท้าย สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

4. ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบ 6 ปี แต่ไม่ครบ 10 ปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย 240 วัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงาน 240 วันสุดท้าย สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

5. ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบ 10 ปีขึ้นไป ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย 300 วัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงาน 300 วันสุดท้าย สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

การเลิกจ้างนี้ หมายความว่า การกระทำใดที่นายจ้างไม่ให้ลูกจ้างทำงานต่อไปและไม่จ่ายค่าจ้างให้ ไม่ว่าจะเป็เหตุสิ้นสุดสัญญาจ้างหรือเหตุอื่นใดและหมายความรวมถึงกรณีที่ลูกจ้างไม่ได้ทำงานและไม่ได้รับค่าจ้างเพราะเหตุที่นายจ้างไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไป ไม่ให้บังคับกับลูกจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอนและเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลานั้น

2.4 แนวปฏิบัติทางบัญชีเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงานก่อนนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มาปฏิบัติในประเทศไทย

ก่อนที่มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงานมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2554 ประเทศไทยยังไม่เคยมีมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดเกี่ยวกับการบันทึกบัญชีผลประโยชน์ของพนักงานบังคับใช้ กิจการส่วนใหญ่จะบันทึกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานเมื่อจ่ายเป็นตัวแทนแก่พนักงาน หรือใช้หลักการเกณฑ์คงค้าง(ชูศรี เทียศิริเพชร, 2554 : 40) กิจการจะบันทึกบัญชีรับรู้เฉพาะผลตอบแทนระยะสั้น เช่น ค่าจ้าง เงินเดือน เบี้ยเลี้ยง โบนัส เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพและเงินประกันสังคม เป็นต้น สำหรับผลตอบแทนระยะยาวหรือออกจากงานจะบันทึกบัญชีรับรู้รายการเมื่อเกิดรายการตามเกณฑ์เงินสดหรือบันทึกในวันที่จ่ายผลประโยชน์ให้พนักงาน ตามวิธีที่เรียกว่า จ่ายเท่าที่จำเป็นต้องจ่าย (Pay-as-you-go) ยกเว้นบริษัทบางแห่งในตลาดหลักทรัพย์ บริษัทย่อยหรือบริษัทร่วมบางแห่งของบริษัทใหญ่ในต่างประเทศที่ปฏิบัติตามวิธีการหรือประยุกต์หลักการของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศฉบับที่ 19 ไปแล้ว (สภาวิชาชีพบัญชี, 2553ก. ออนไลน์)

การรับรู้รายการและวัดมูลค่าสินทรัพย์หนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่าย หากไม่มีมาตรฐานการบัญชีกำหนดไว้เฉพาะ กิจการต่าง ๆ จะบันทึกบัญชีรับรู้รายการและวัดมูลค่าตามแม่บทการบัญชี (ปรับปรุง 2550) เช่น การตั้งค่าแรงค้างจ่ายหรือโบนัสค้างจ่าย เป็นต้น ส่วนการรับรู้รายการและวัด

มูลค่าประมาณการหนี้สิน กิจกรรมจะรับรู้ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมมีภาระผูกพันในปัจจุบันซึ่งเกิดจากเหตุการณ์ในอดีต ไม่ว่าภาระผูกพันนั้นจะเป็นภาระผูกพันตามกฎหมายหรือภาระผูกพันจากการอนุমান
2. มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจกรรมจะสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจต่อกิจกรรม เพื่อจ่ายชำระภาระผูกพัน
3. สามารถประมาณมูลค่าภาระผูกพันได้อย่างน่าเชื่อถือ

ตัวอย่างของประมาณการหนี้สิน ได้แก่ ประมาณการหนี้สินภายใต้โครงการเงินบำนาญ ประมาณการหนี้สินจากการเลิกจ้างปิดแผนก เป็นต้น

การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนของพนักงาน ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ สนส. 70/2551 เรื่องการจัดทำและการประกาศงบการเงินของธนาคารพาณิชย์และบริษัท โฮลดิ้งที่เป็นบริษัทแม่ของกลุ่มธุรกิจทางการเงิน (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2551ก : ออนไลน์) ได้กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์และบริษัท โฮลดิ้งที่เป็นบริษัทแม่ของกลุ่มธุรกิจทางการเงิน เปิดเผยใน ส่วนสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญเกี่ยวกับเงินเลี้ยงชีพและเกษียณอายุถึงวิธีการจัดการกองทุน รวมทั้งเกณฑ์การจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน ในส่วนข้อมูลเพิ่มเติมให้เปิดเผยหนี้สินอื่นที่สำคัญและจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการเงินทุนเลี้ยงชีพและบำเหน็จหรือกองทุนสำรองเลี้ยงชีพด้วย

2.5 การจัดทำรายงานทางการเงินของธนาคารพาณิชย์และบริษัทโฮลดิ้งที่เป็นบริษัทแม่ของกลุ่มธุรกิจทางการเงิน

ธนาคารพาณิชย์จะต้องมีการจัดทำรายงานทางการเงิน เพื่อเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน โดยมีหลักสำคัญในการจัดทำงบการเงินที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของพนักงานที่จะต้องมีการปฏิบัติตาม ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สนส. 11/2553 เรื่อง การจัดทำและประกาศงบการเงินของธนาคารพาณิชย์และบริษัทโฮลดิ้งที่เป็นบริษัทแม่ของกลุ่มธุรกิจทางการเงิน ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2553 ซึ่งมีผลบังคับใช้กับงบการเงินที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 ดังนี้ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2553 : ออนไลน์)

1. งบแสดงฐานะการเงินในส่วนของหนี้สิน การตั้งประมาณการหนี้สินนอกจากตั้งขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2552) เรื่องประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น กำหนดแล้ว ทั้งนี้ให้รวมถึงประมาณการหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการบันทึกรายการที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของพนักงานตามที่มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงาน กำหนดด้วย

2. งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ในส่วนค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานอื่นๆ บัญชีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงาน ประกอบด้วย เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา โบนัส เงินบำเหน็จ เงินเพิ่มค่าครองชีพ ผลประโยชน์ของพนักงาน เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานส่วนที่ธนาคารพาณิชย์เป็นผู้จ่ายให้ เงินช่วยเหลือเพื่อสวัสดิการ ภาษีเงินได้ที่ธนาคารพาณิชย์ออกให้ และเงินอื่นที่ธนาคารพาณิชย์จ่ายให้แก่พนักงานและลูกจ้าง

3. กำไร(ขาดทุน) จากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยตามโครงการผลประโยชน์ของพนักงาน ตามที่มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงาน กำหนด (เฉพาะกรณีที่เลือกรับรู้รายการเข้างบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ) ให้รับรู้ในกำไร(ขาดทุน) เบ็ดเสร็จอื่น

4. หมายเหตุประกอบงบการเงิน ในส่วนหลักเกณฑ์และสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ ให้เปิดเผยนโยบายเกี่ยวกับเงินสำรองเลี้ยงชีพถึงวิธีการจัดการกองทุนและเกณฑ์การจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน รวมถึงผลประโยชน์ของพนักงาน โครงการผลประโยชน์ตอบแทนภายหลังเกษียณอายุ และการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ ตามที่มาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกำหนด

5. หมายเหตุประกอบงบการเงิน ในส่วนของประมาณการและข้อสมมติฐาน ให้ธนาคารพาณิชย์เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐานที่ใช้เกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต และแหล่งที่มาที่สำคัญอื่นของความไม่แน่นอนในการประมาณการที่มีอยู่ ณ วันสิ้นงวดที่รายงาน รวมทั้งการใช้ดุลยพินิจ

ของฝ่ายบริหารในการนำนโยบายบัญชีของกิจการไปถือปฏิบัติ ซึ่งมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อจำนวนเงินของรายการที่รับรู้ไว้ในงบการเงิน และให้เป็นไปตามที่มาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกำหนด

6. หมายเหตุประกอบงบการเงิน ในส่วนของข้อมูลเพิ่มเติม หนี้สินอื่นให้เปิดเผยประเภทหนี้สินอื่นที่สำคัญ และจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการกองทุนสำรองเลี้ยงหรือเงินประกันสังคม

7. หมายเหตุประกอบงบการเงิน ในส่วนของข้อมูลเพิ่มเติม แนวทางการนำมาตรฐานการบัญชีมาปฏิบัติ และการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี ให้เปิดเผยแนวทางการนำมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับใหม่หรือฉบับปรับปรุงมาถือปฏิบัติซึ่งมีผลกระทบต่องบการเงินงวดปัจจุบันหรืองวดบัญชีก่อน รวมถึงกรณีที่ยังไม่นำมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับใหม่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว แต่ยังไม่ผลบังคับใช้มาถือปฏิบัติ นอกจากนี้ให้เปิดเผยการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด พร้อมทั้งระบุถึงผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่อรายการในงบการเงินที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 2-1 ข้อมูลทั่วไปของธนาคารพาณิชย์และบริษัท โฮลดิ้งที่เป็นบริษัทแม่ของกลุ่มธุรกิจทางการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554 (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2554ก : ออนไลน์)

หน่วย : ล้านบาท

ลำดับ ที่	ชื่อบริษัท	ประเภทธุรกิจ	ปีที่ก่อตั้ง	รอบบัญชี	ทุน จดทะเบียน	ทุน จดทะเบียนที่ ชำระแล้ว
1	ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	ธนาคารพาณิชย์	2487	1 ม.ค. – 31 ธ.ค.	40,000	19,088
2	ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	ธนาคารพาณิชย์	2488	1 ม.ค. – 31 ธ.ค.	30,486	23,933
3	ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	ธนาคารพาณิชย์	2449	1 ม.ค. – 31 ธ.ค.	70,000	33,992
4	ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	ธนาคารพาณิชย์	2509	1 ม.ค. – 31 ธ.ค.	57,664	57,604
5	ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)	ธนาคารพาณิชย์	2488	1 ม.ค. – 31 ธ.ค.	70,894	60,741
6	ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)	ธนาคารพาณิชย์	2500	1 ม.ค. – 31 ธ.ค.	41,903	41,352
7	บริษัท ทุนธนชาติ จำกัด (มหาชน)	Holding Company	2517	1 ม.ค. – 31 ธ.ค.	13,331	13,331
8	ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน)	ธนาคารพาณิชย์	2541	1 ม.ค. – 31 ธ.ค.	8,158	8,158
9	ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)	ธนาคารพาณิชย์	2548	1 ม.ค. – 31 ธ.ค.	6,603	6,343
10	บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	Holding Company	2552	1 ม.ค. – 31 ธ.ค.	12,000	11,472
11	บริษัท ทิสโก้ไฟแนนซ์เซียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	Holding Company	2552	1 ม.ค. – 31 ธ.ค.	11,002	7,279

บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน หมวดธุรกิจธนาคาร มีจำนวนทั้งหมด 11 บริษัท ประกอบธุรกิจประเภทธนาคารพาณิชย์ จำนวน 8 บริษัท และประกอบธุรกิจประเภท Holding Company จำนวน 3 บริษัท บริษัทที่ก่อตั้งเป็นบริษัทแรก คือ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ก่อตั้งในปี พ.ศ. 2449 ทุกบริษัทมีรอบระยะเวลาบัญชี 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม ของทุกปี และมีทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 6,000 – 70,000 ล้านบาท

2.6 กรอบแนวคิดการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ผลประโยชน์ของพนักงาน หมายถึง สิ่งตอบแทนทุกรูปแบบที่กิจการให้เพื่อแลกเปลี่ยนกับบริการที่ได้รับจากพนักงาน ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 แบ่งผลประโยชน์ของพนักงานเป็น 4 ประเภท คือ ผลประโยชน์ระยะสั้นของพนักงาน ผลประโยชน์หลังออกจากงาน ผลประโยชน์ระยะยาวอื่นของพนักงาน และผลประโยชน์เมื่อเลิกจ้าง มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ได้กำหนดวิธีการบัญชีและการเปิดเผยข้อมูลผลประโยชน์ของพนักงานแต่ละประเภทไว้แตกต่างกัน ซึ่งในประเทศไทยยังไม่เคยมีมาตรฐานการบัญชีเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงานบังคับใช้มาก่อน โดยมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2554 เพื่อบรรเทาผลกระทบต่อการเงินอย่างมีสาระสำคัญ สภาวิชาชีพบัญชีได้กำหนดการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงสำหรับต้นทุนบริการที่ไม่เคยรับรู้มาก่อนไว้ 4 แนวทางเลือก คือ วิธีปรับย้อนหลัง วิธีปรับกับกำไรสะสมต้นปี วิธีรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายเข้างบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จทั้งจำนวน และวิธีทยอยรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายเข้างบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเฉลี่ย 5 ปี

ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นกิจการที่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 นอกจากนี้ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของธนาคารแห่งประเทศไทยและตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนดด้วย ในปี 2554 บริษัทจะมีภาระผูกพันประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานเพิ่มขึ้นจากการรับรู้ต้นทุนบริการในอดีตของพนักงานที่ไม่เคยรับรู้มาก่อน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานเพิ่มขึ้นจากการรับรู้ต้นทุนบริการปัจจุบันของพนักงาน แต่เดิมบริษัทจะบันทึกกับรู้ค่าใช้จ่ายเฉพาะผลประโยชน์ระยะสั้น เมื่อจ่ายเป็นตัวแทนแก่พนักงานตามเกณฑ์เงินสดหรือเกณฑ์คงค้างตามงวดที่พนักงานทำงาน ส่วนผลประโยชน์ที่ไม่เป็นตัวเงินจะไม่มีการบันทึกบัญชี ส่วนผลประโยชน์ระยะยาวและผลประโยชน์เมื่อออกจากงานตามกฎหมายแรงงาน จะบันทึกบัญชีในงวดที่จ่าย

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับการปฏิบัติทางการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน ของธนาคารพาณิชย์ไทยจดทะเบียนกลุ่มธนาคารในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนี้

1. เปรียบเทียบเนื้อหาตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 กับแนวปฏิบัติเดิมก่อนมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มีผลบังคับใช้
2. การสำรวจแนวทางการเลือกรับรู้ต้นทุนบริการในอดีตเมื่อนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มาปฏิบัติในปีแรก เปรียบเทียบกับประกาศสภาวิชาชีพบัญชีฉบับที่ 17/2554
3. การสำรวจการรับรู้รายการและวัดมูลค่าประมาณการหนี้สิน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงานตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19
4. การสำรวจการเปิดเผยข้อมูลผลประโยชน์ของพนักงานตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19

2.7 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

Barbara Lynch (2007) ได้ศึกษาผลกระทบอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น จากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงาน โดยศึกษาจากรายงานประจำปี 2005 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและประเทศอังกฤษ ประเทศละ 15 บริษัท เพื่อประเมินผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายบัญชีในเรื่องผลประโยชน์หลังออกจากงาน ผลสรุป 3 ใน 5 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น และ 9 ใน 10 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น

ชูศรี เทียศิริเพชร (2554) ได้ศึกษาเรื่องการปรับมาตรฐานการบัญชีไทยไปสู่มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) เดิมรูปแบบ พบว่าผลกระทบจากการปรับใช้ มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงาน บริษัทต้องรับรู้ค่าใช้จ่ายเงินชดเชยตามกฎหมายแรงงานเมื่อพนักงานทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ไม่ว่าจะโดยการเกษียณอายุหรือโดยเหตุผลอื่น ซึ่งเดิมมีการบันทึกบัญชีเมื่อพนักงานออกจากงาน ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้บริษัทต้องบันทึกค่าใช้จ่ายในแต่ละงวดที่พนักงานทำงานอยู่ โดยการประมาณการตามวิธีการคณิตศาสตร์ประกันภัย มีผลให้กำไรประจำปีของบริษัทลดลงและหนี้สินประมาณการผลประโยชน์พนักงานเพิ่มขึ้น ในปีแรกที่เริ่มใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 บริษัทต้องมีการบันทึกภาระหนี้สินทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการที่พนักงานทำงานให้ในอดีตรวมมาปรับปรุงตามทางเลือก 4 แนวทางที่สภาวิชาชีพบัญชีกำหนด บริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มาใช้แล้วในปี 2553 มีจำนวน 32 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 6.44 ยังไม่มีการนำมาใช้มีจำนวน 465 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 93.56 สามารถประเมินผลกระทบต่อรายงานทางการเงินทุกกลุ่มบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เป็นจำนวนเงินประมาณ 35,924 ล้านบาท โดยกลุ่มที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดได้แก่กลุ่มธุรกิจการเงิน

เป็นจำนวนเงินประมาณ 19,285 ล้านบาท ผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำและใช้งบการเงินได้แสดงความเห็นต่อผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 คือส่งผลให้เกิดค่าใช้จ่ายผลประโยชน์พนักงานและหนี้สินประมาณการเพิ่มขึ้น ถ้าไรหรือกำไรสะสมลดลง อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนเพิ่มขึ้น แต่จากผลประกอบการของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ในไตรมาส 1 ปี 2554 พบว่าบริษัทที่ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 ไม่มีผลกระทบต่อรายงานทางการเงินมากนักเนื่องจากผลประกอบการของกิจการดีขึ้น

วันชัย ชนากรกิจกุล และชารี สาทรกิจ (2554) ได้ศึกษาผลกระทบจากมาตรฐานการบัญชีใหม่ต่องบการเงินและรายงานสถิติที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเผยแพร่ เพื่อปรับปรุงรูปแบบรายงานข้อมูลงบการเงินและรายงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้รองรับการรายงานตามมาตรฐานการบัญชีที่เปลี่ยนแปลงไป ได้กล่าวว่ามาตรฐานการบัญชีของไทยและมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทยที่มีผลกระทบต่อสถาบันการเงินมีทั้งหมด 30 ฉบับ แต่ฉบับที่มีผลกระทบต่อสถาบันการเงินค่อนข้างมาก น่าจะเป็นฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงาน เนื่องจากเป็นการใช้ครั้งแรกในประเทศไทย ทำให้สถาบันการเงินจะต้องคำนวณย้อนหลังตั้งแต่วันที่พนักงานแต่ละคนเริ่มทำงาน (Past Services) จนถึงวันที่เริ่มบังคับใช้มาตรฐานฉบับนี้ ผลกระทบที่มีต่อสถาบันการเงินแต่ละแห่งจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละสถาบันการเงิน และทางเลือกที่สถาบันการเงินเลือกใช้ ซึ่งสถาบันการเงินในประเทศไทยส่วนใหญ่เลือกแนวทางที่ 2 คือ วิธีปรับกำไรสะสมต้นปี 2554 ทั้งจำนวน